SHIMONAHIA XENIA IORDACHI HAGIU DE LA MĂNĂSTIREA AGAPIA, PRIMA POETĂ ÎN ISTORIA LITERATURII ROMÂNE

N. A. URSU

Acum cîteva decenii, consultînd pentru diferite informaţii fişierul bogatului fond de manuscrise româneşti al Bibliotecii Academiei Române, am descoperit întîmplător un caiet cu versuri care, drept foaie de titlu, are următoarea însemnare: „1826, iuli 30. Xenie shimonahia. În sfînta mănăstire Agapia s-au izvodit această carti di laudi pren stihuri spre mîngîere sufletului meu şi cui o va priimi" (f. 2r, paginaţia mecanică a bibliotecii; cf. fotocopia alăturată, fig.1), iar la sfîrşit însemnarea: „Din darul lui Dumnezeu s-au izvodit pren Xenie shimonahie şi făcătoare de stihuri. Aceasta me-i porecla sau numili bun" (f. 186v; cf. fotocopia alăturată, fig. 2).

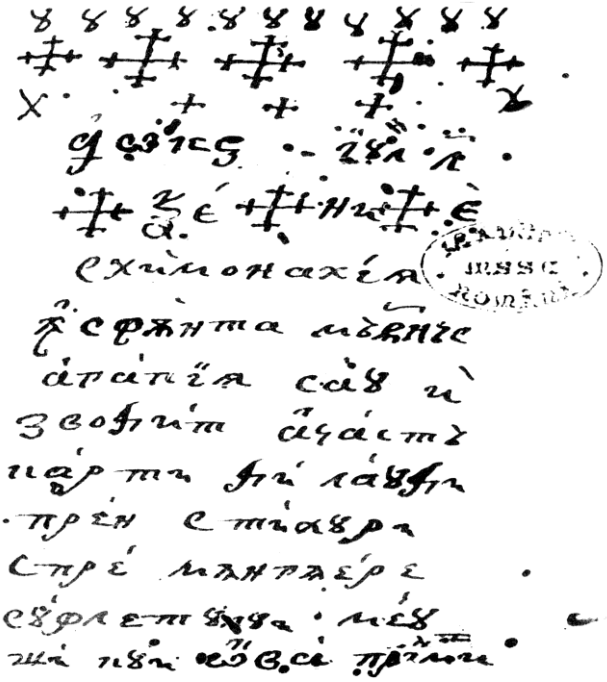

Fig. 1

BDD-V344 © 2011 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.75 (2026-11-03 04:08:26 UTC)

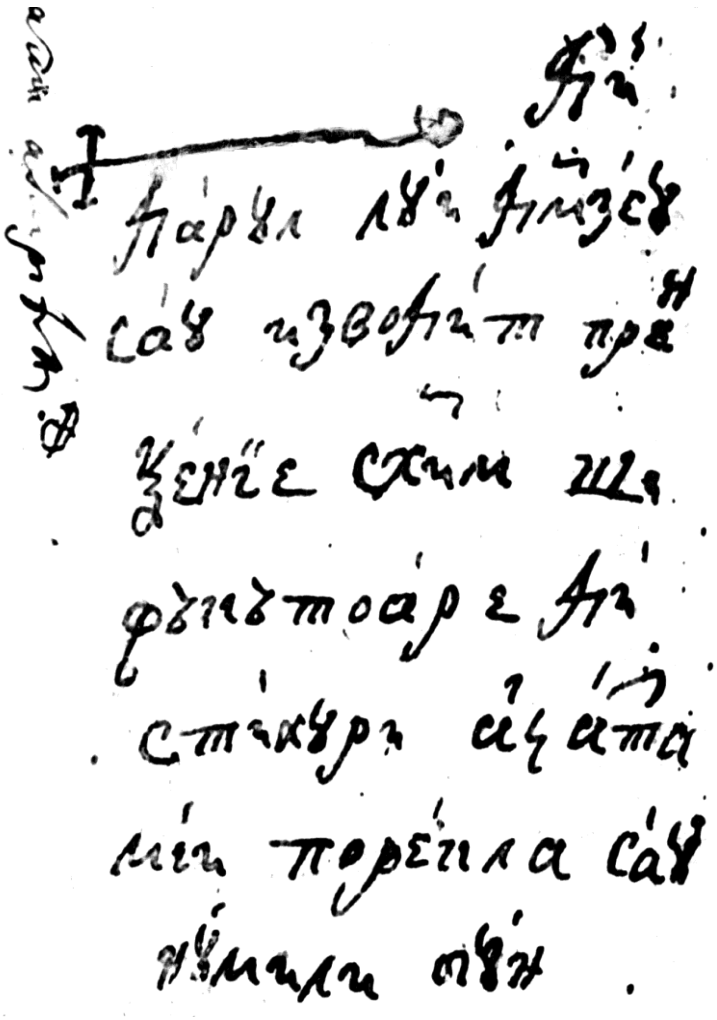

Fig. 2

Manuscrisul are nr. 4720, conţine 186 de foi, mărimea 18/11,5, este autograful autoarei şi cuprinde aproximativ 2000 de versuri cu diverse teme religioase şi morale[1]. Pe verso primei coperte şi pe recto foii de gardă de la început se află mai multe versuri scrise de autoare probabil mai tîrziu, în parte astăzi ilizibile, datorită deteriorării copertei, iar în numeroase locuri din manuscris o persoană necunoscută a făcut, probabil tot mai tîrziu, diverse adnotări, şi acestea parţial ilizibile, care, firește, nu pot avea vreo importanţă pentru lectura textului aşa cum l-a conceput şi scris autoarea în anul 1826. Am solicitat deci Bibliotecii un microfilm al acestui deosebit de interesant manuscris, după care am făcut o fotocopie a lui, aflată în prezent

[1] Vezi Gabriel Ştrempel, *Catalogul manuscriselor româneşti*, B.A.R., vol. IV, Bucureşti, 1992, p. 100.

BDD-V344 © 2011 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.75 (2026-11-03 04:08:26 UTC)

la Biblioteca Filialei Iaşi a Academiei Române, şi am aşteptat mereu răgazul necesar să-l studiez şi să-l fac cunoscut istoriei literare.

Între timp manuscrisul a fost văzut şi de Ieromonahul Ioanichie Bălan, autorul *Patericului românesc*, Bucureşti, 1980 (lucrare revăzută de autor, îmbogăţită şi reeditată de patru ori pînă în anul 2005), în care a consacrat un articol şi acestei cuvioase monahii (p. 363-366). Pe baza unor informaţii extrase din documentele mănăstirii Agapia pe anii 1800-1845 de la Direcţia Generală a Arhivelor Naţionale din Bucureşti sau transmise oral, din generaţie în generaţie, în obştea acestei mănăstiri, precum şi din ms. 4720 de la BAR, cu versurile ei, autorul i-a schiţat astfel biografia:

„Această cuvioasă era de loc din ţinutul Iaşilor, iar după neam se trăgea dintr-o familie de oameni foarte credincioşi. Părinţii, crescînd-o în frică de Dumnezeu, au dat-o la învăţătură. Apoi, voind să o căsătorească, fecioara a renunţat la cele pămînteşti şi, intrînd în viaţa călugărească, s-a făcut mireasă lui Hristos. Mai întîi s-a nevoit cîţiva ani la mînăstirea Socola-Iaşi, sub povăţuirea egumenei Elisabeta Costachi. Apoi, prefăcîndu-se mînăstirea Agapia în mînăstire de maici şi mutîndu-se obştea de la Socola aici, a venit şi tînăra nevoitoare, schimonahia Xenia.

În noua mînăstire, cuvioasa Xenia se nevoia mai ales cu slujba la biserică, cu privegherea de noapte, cu citirea sfintelor cărţi şi cu rugăciunea lui Iisus. Ascultarea ei era cîntarea la strană, îngrijirea bisericii, iar în timpul liber facerea de stihuri versificate «spre lauda lui Dumnezeu şi mîngîierea sufletului». Căci, ducînd o viaţă cu totul aleasă, în post, în smerenie şi în neadormită rugăciune, şi fiind luminată cu multă învăţătură de carte, schimonahia Xenia se învrednicise de la Dumnezeu de darul facerii de versuri duhovniceşti. Şi era renumită această cuvioasă în mînăstirea Agapia şi în tot ţinutul Neamţ pentru sfinţenia vieţii ei şi pentru alesele stihuri bisericeşti pe care le scria. Din această pricină i se spunea «făcătoarea de stihuri»” (p. 363).

Cu privire la versurile shimonahiei Xenia autorul *Patericului* face următoarele observaţii: „Versurile sale sînt versuri de laudă lui Dumnezeu şi de mîngîiere duhovnicească, precum singură autoarea le numeşte, împărţite în mici grupe sau «stihuri», după numărul praznicilor împărăteşti şi aşezate în ordinea Sinaxarului de peste an [...] Versurile sale, adevărate imne şi cîntări de bucurie, sînt izvorîte dintr-un suflet curat şi împăcat cu Dumnezeu. Ele cheamă toată suflarea să laude pe Domnul şi să mărturisească minunile Lui. Astfel, smerita schimonahie Xenia este cea dintîi poetă în trecutul neamului nostru, iar «stihurile» ei formează prima carte de imne româneşti” (p. 364).

Articolul se încheie cu următoarele presupuneri privitoare la data necunoscută a morţii Xeniei şi la familia, de asemenea necunoscută, din care provenea: „Aşa nevoindu-se cuvioasa Xenia schimonahia peste 50 de

BDD-V344 © 2011 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.75 (2026-11-03 04:08:26 UTC)

ani, în neîncetată rugăciune, în bucurie şi cîntare, şi binepl㠍nd mirelui ei, Iisus Hristos, s-a strămutat cu pace la cereştile locaşuri pe la jumătatea secolului trecut", iar în nota 266 de la subsol: „Se pare că pe la 1845 schimonahia Xenia mai trăia încă. La Arhivele Statului-Bucureşti, într-un stat de pensii pe acest an figurează şi o «Csănia Ghenovi, monahie ot (de la) Agapia" (p. 364). Anexă la articol, pe p. 364-366 autorul a reprodus din manuscrisul cu versurile Xeniei foaia de titlu (f. 2r, cf. fotocopia alăturată, fig. 1), prefaţa în proză (f. 2v-3v), un „stih" din seria intitulată *A Preacuratii laudi* (f.45v-46r) şi trei „stihuri" din seria intitulată *Spre lauda darului a presfinţitei rugăciuni şi tuturor priimitorilor de Duh să pun stihuri în 3 stări* (f. 79v-80v, stihul 5 din starea a doua, şi f. 84v-85v, stihurile 8 şi 9 din starea a treia). În mod surprinzător însă, aceste texte, precum şi nota cu nr. 266, citată mai sus, nu au mai fost menţinute în celelalte patru ediţii ale *Patericului* publicate pînă în anul 2005.

Reluînd acum cercetarea manuscrisului cu versuri al shimonahiei Xenia, cînd beneficiem de faptul că între timp au fost publicate mai multe surse de informaţie istorică şi istorico-literară, am reuşit să identificăm părinţii autoarei şi să dovedim astfel că Xenia Ghenovici este altă persoană decît Xenia „făcătoarea de stihuri".

În preţiosul catalog de manuscrise româneşti din Moldova, întocmit de Doamna Profesor Olimpia Mitric, în care sunt semnalate şi descrise amănunţit manuscrisele aflate la mănăstiri şi episcopii, în seria celor de la mănăstirea Agapia se găseşte o copie a cărţii *Crinii ţarinii sau flori prea frumoase*, antologie de texte biblice a unui autor rus, tradusă în româneşte, în anul 1769, de Vartolomei Mazereanu, nu de Paisie Velicicovski, cum a demonstrat recent Domnul Profesor Ştefan S. Gorovei[2]. La sfîrşitul acestui manuscris se află următoarele însemnări: „Această carte s-au scris de mine, mult păcătoasa Xenia, cu blagoslovenie sf[i]n[ţiei] sale părintelui Iosif şi a sf[i]n[ţiei] sale maicăi Nazariei stariţii, ca să fie spre pomenirea mea şi a părinţilor miei *Hagi Iordachi, Maria*. 1807, sept[embrie] 10", iar mai jos, de aceeaşi mînă, în mijlocul unui ornament floral: „O, vai mie, mult păcătoasei şi nevrednică de a mă numi monahie, că nici o faptă de călugărie nu am" (f.225v, sublinierea noastră; cf. fotocopiile alăturate, fig. 3 şi 4)[3].

[2] Vezi Ştefan S. Gorovei, *Vartolomei Mazereanu. Noi contribuţii*, în „Analele Putnii", V, 2009, nr. 2, p. 112-115.

[3] Vezi Olimpia Mitric, *Manuscrise româneşti din Moldova. Catalog*, vol. I, Iaşi, 2006, p. 192-193.

BDD-V344 © 2011 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.75 (2026-11-03 04:08:26 UTC)

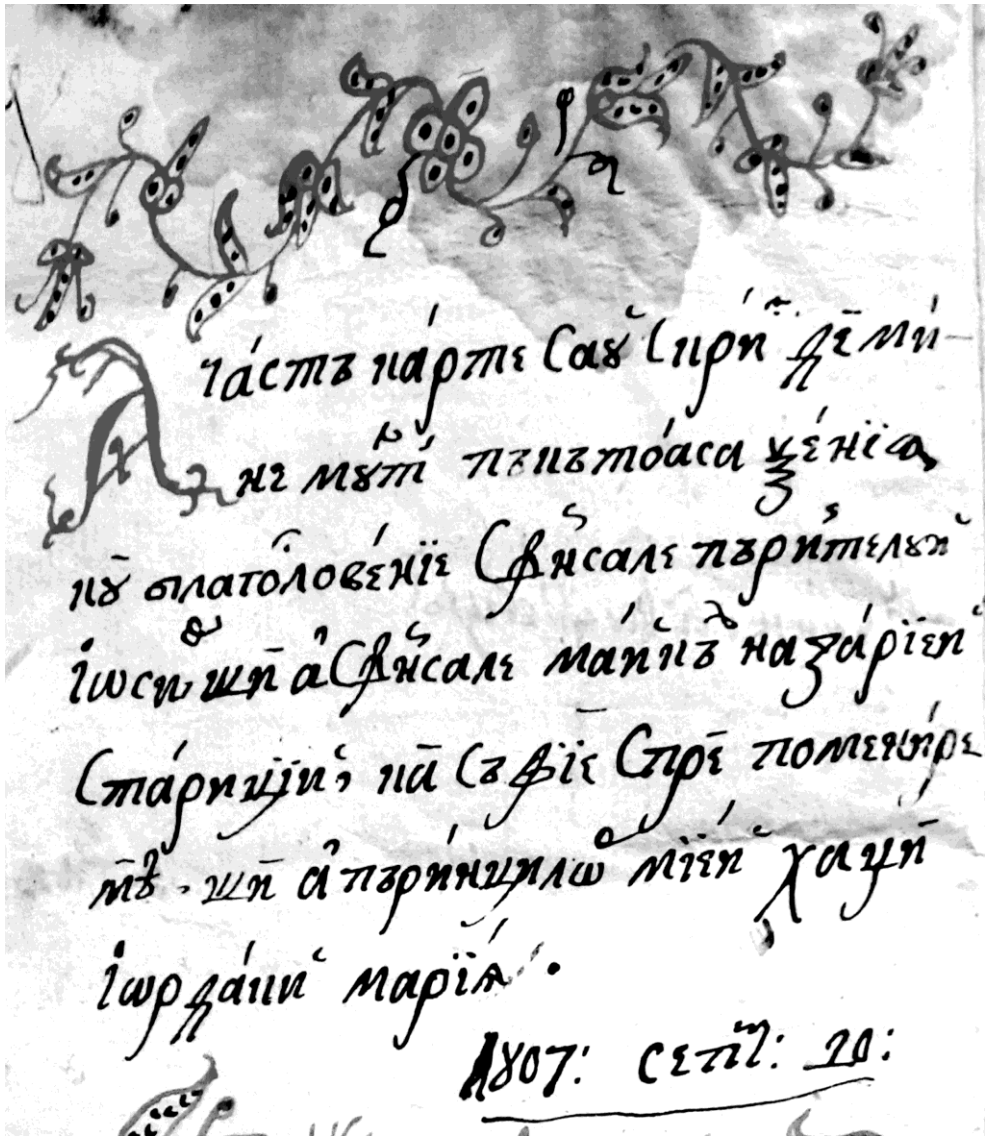

Fig. 3

BDD-V344 © 2011 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.75 (2026-11-03 04:08:26 UTC)

Fig. 4

Un alt manuscris copiat de această monahie Xenia este antologia cu cinci vieţi de sfinte femei, care se află în biblioteca mănăstirii Neamţ. Îi lipsesc mai multe foi de la început şi de la sfîrşit, iar pe marginea de jos a foilor 52-57, cu viaţa sfintei Xenia, are următoarea însemnare: „Această cărticică ci ari întru sine cinci vieţi, scrisă de însuşi mîinile mele, cînd eram sor[ă], şi acum o am dăruit iubitei mele întocma ca o fiică, Xenii m[ona]hi[i] Pisoschi, în anul ce o am călugărit, la 1836, săp[tembrie] 13, ca să fie spre a mea aducere aminte şi să mă pomenească. *Xenia I. Hagi*". (Cf. fotomontajul alăturat, fig. 5; sublinierea noastră)[4].

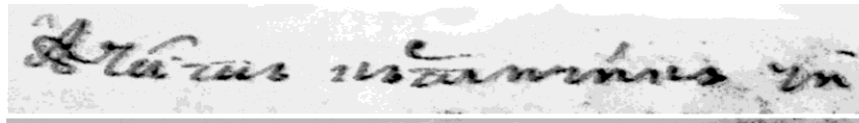
Identitatea grafiei celor două manuscrise de la mănăstirile Agapia şi Neamţ, copiate de Xenia la începutul secolului al XIX-lea, cu grafia shimonahiei Xenia din caietul ei cu versuri din anul 1826 arată, fără îndoială, că este vorba de aceeaşi persoană, care era fiica unui *Iordachi Hagi*. Spre a se observa şi mai bine această identitate grafică, reproducem în fotocopiile alăturate cîte o pagină din fiecare manuscris: f. 1r din ms. de la Agapia (fig. 6), f. 11v din ms. de la Neamţ (fig. 7) şi f. 6r din ms. 4720 de la BAR (fig. 8)[5].

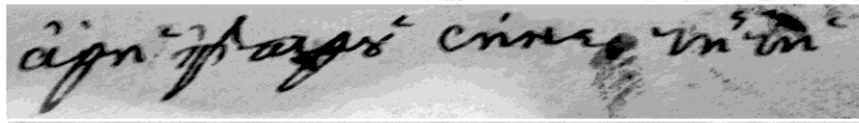

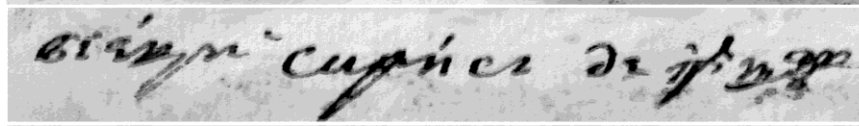
[4] *Ibid.*, p. 250-251.

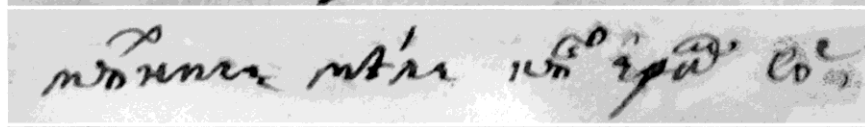
[5] Mulţumesc Doamnei Eugenia Dima, distins cercetător filolog, Preacuvioasei stavroforă Olimpiada Chiriac, stareţa mănăstirii Agapia, şi Cuvioasei monahii Maria Giosanu de la Agapia, doctor în filologie, pentru procurarea fotocopiilor din cele două manuscrise de la Agapia şi Neamţ folosite în acest articol.

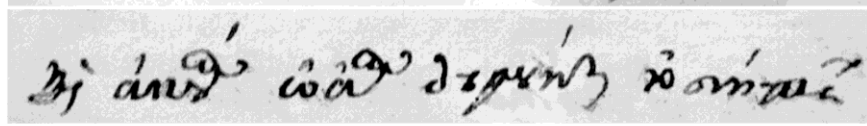
BDD-V344 © 2011 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.75 (2026-11-03 04:08:26 UTC)

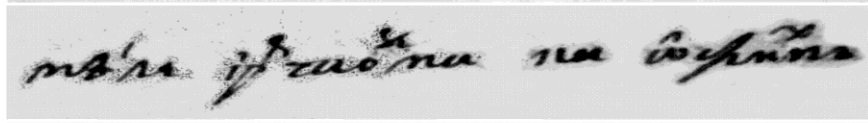
(f. 52r)

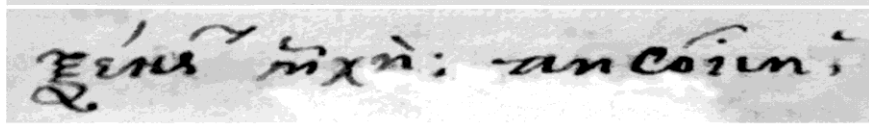
(f. 52v)

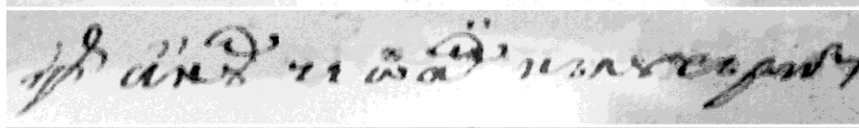
(f. 53r)

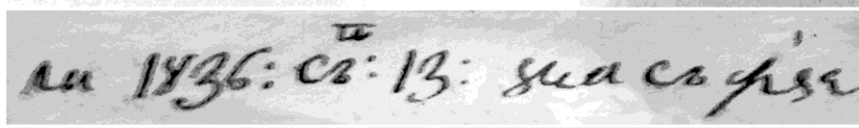
(f. 53v)

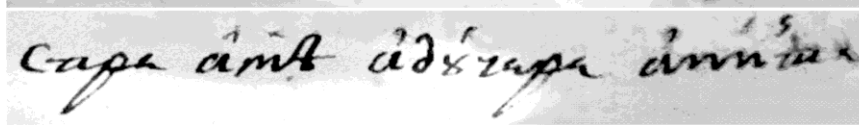
(f. 54r)

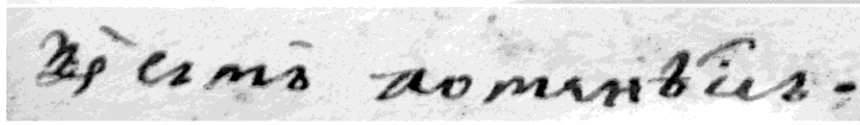
(f. 54v)

(f. 55r)

(f. 55v)

(f. 56r)

(f. 56v)

(f. 57r)

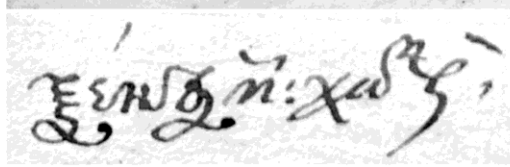
(f. 57v)

Fig. 5

BDD-V344 © 2011 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.75 (2026-11-03 04:08:26 UTC)

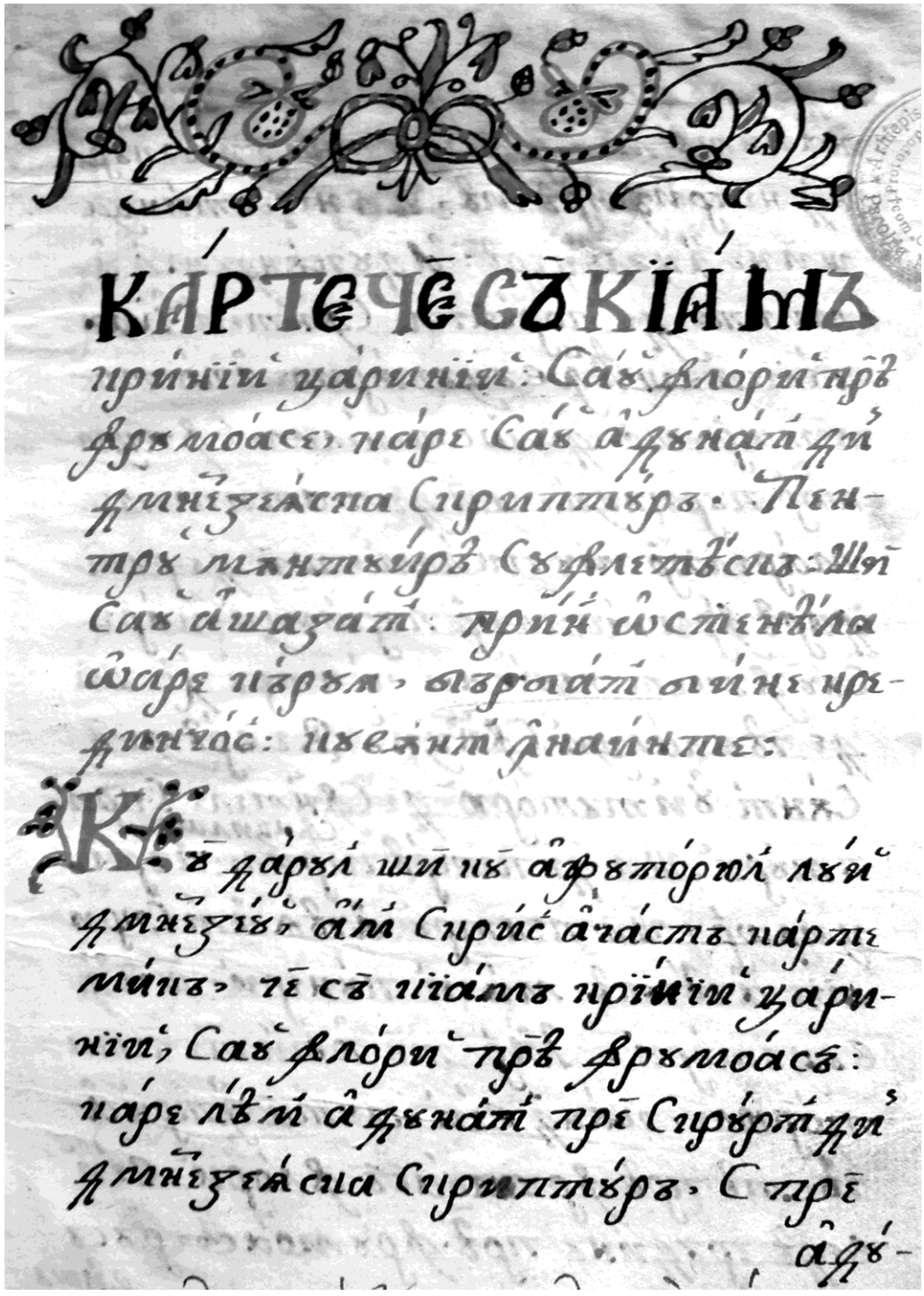

Fig. 6

BDD-V344 © 2011 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.75 (2026-11-03 04:08:26 UTC)

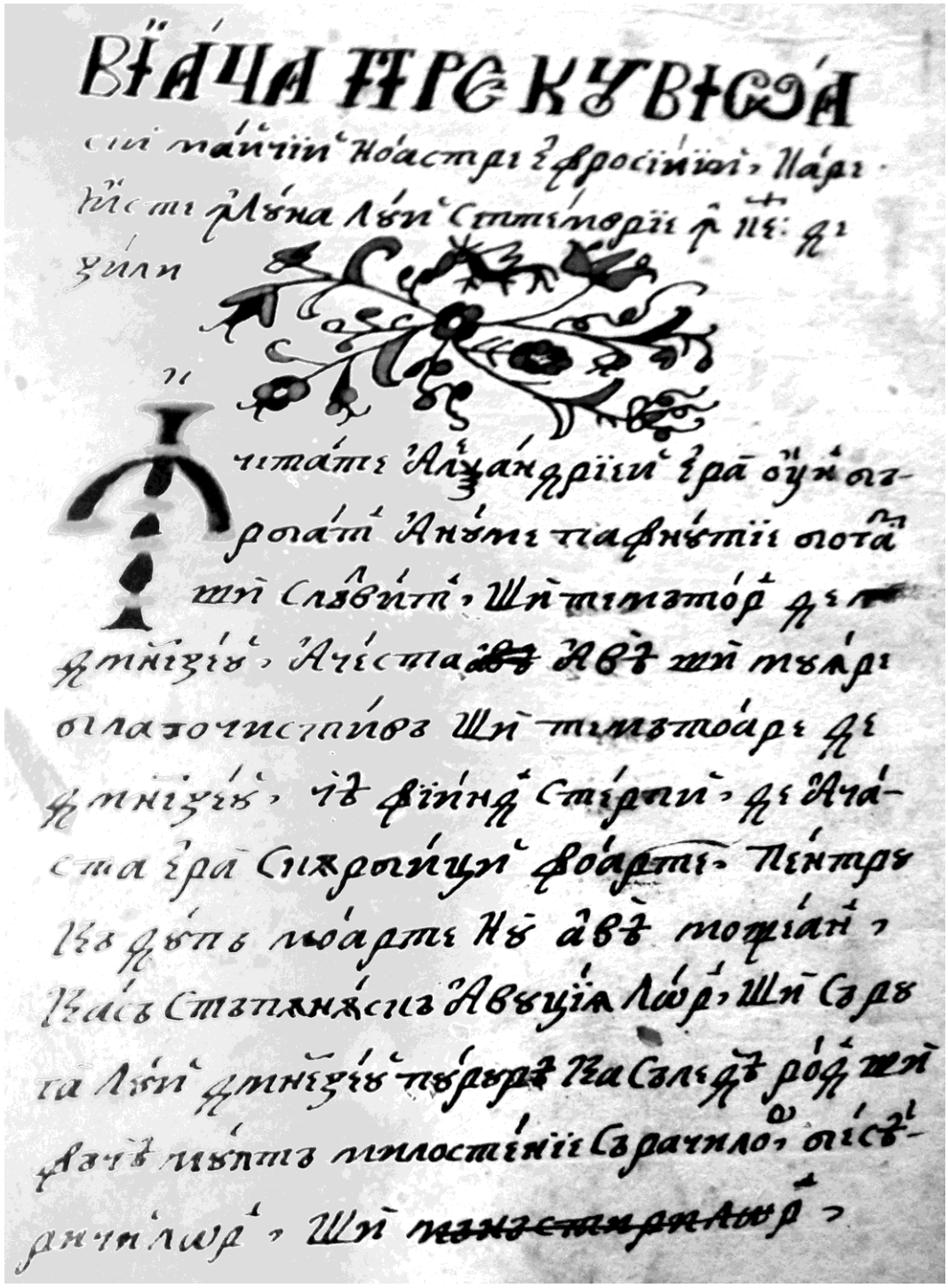

Fig. 7

BDD-V344 © 2011 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.75 (2026-11-03 04:08:26 UTC)

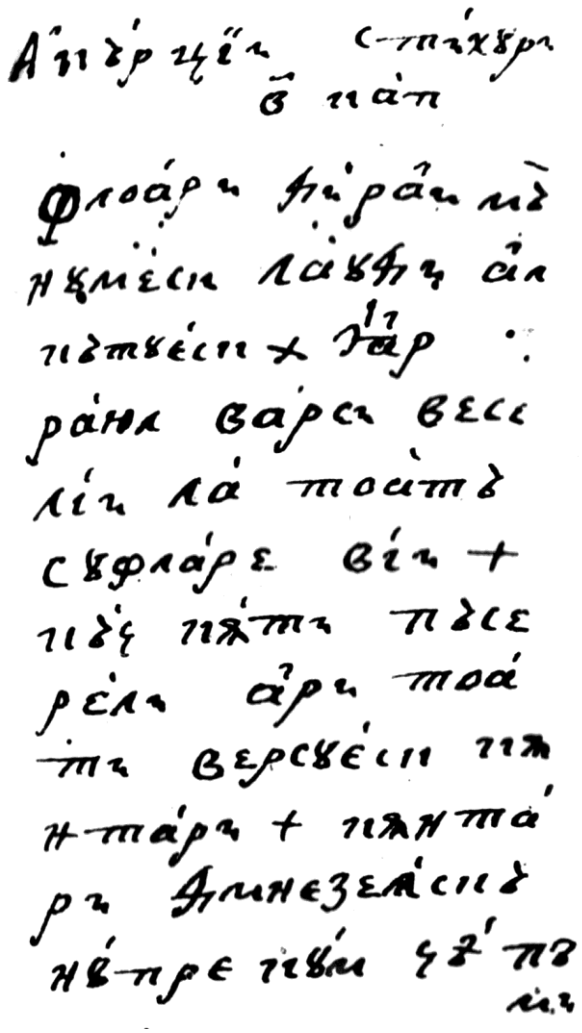

Fig. 8

În monografia *Mănăstirea Varatic*, Iaşi, 1986, elaborată de un colectiv de autori, Diaconul Ioan Ivan de la Neamţ, care a scris capitolul 2. *Activităţi social-culturale,* în subcapitolul *Biblioteca şi manuscrisele* se referă mai întîi la două manuscrise de la Biblioteca Academiei Române, nr. 954 şi 958, copiate la începutul secolului al XIX-lea de o maică Rahila, care menţionează într-o frază identică în ambele manuscrise că le-a scris „cu blagoslovenia părintelui Iosif şi a maicăi Xenii, povăţuitoarii mele cei sufleteşti şi trupeşti”, iar în continuare autorul afirmă: „Faptul că în însemnare se aminteşte şi de duhovnicul «părintele Iosif» ne oferă încredinţarea că manuscrisele au fost la mănăstirea Varatic, iar Rahila o vieţuitoare din această mănăstire. Reţinem din această însemnare şi numele povăţuitoarei Xenia, despre care vom aminti în alt loc” (p. 133). Pe pagina următoare

BDD-V344 © 2011 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.75 (2026-11-03 04:08:26 UTC)

autorul citează în întregime însemnarea Xeniei din manuscrisul de la Neamţ, reprodusă de noi mai sus (cf. fig. 5), dar îi transcrie greşit semnătura: *Xenii Huţu*, în loc de *Xeniia I. Hagi*, şi conchide: „Xenia Huţu pare a fi contemporană cu Xenia care a fost povăţuitoare a Rahilei împreună cu duhovnicul Iosif" (p. 134).

Doamna Olimpia Mitric, în catalogul citat la nota 3, p. 251, a transcris corect semnătura Xeniei din manuscrisul de la Neamţ, dar neavînd posibilitatea să compare grafia lui cu cea a manuscrisului de la Agapia şi, eventual, văzînd transcrierea ei de către Diaconul Ioan Ivan, a pus un semn de întrebare după semnătura respectivă şi a admis posibilitatea ca acest manuscris să fi fost scris la Varatic.

După cum am văzut în însemnarea Xeniei din anul 1807, Iosif era atunci duhovnic şi la Agapia, iar stareţă era Nazaria, despre care Preotul N. Dărângă, în istoria acestei mănăstiri scrisă de el, afirmase că ar fi stat aici „cîteva săptămîni, plecînd apoi la Văratic"[6]. Lucrurile au fost lămurite de Preotul Scarlat Porcescu, în monografia citată a mănăstirii Varatic, capitolul 1. *Mănăstirea Varatic. Vatră de istorie*, p. 82-83, unde prezintă astfel viaţa şi activitatea stareţei Nazaria (1788-1814): „Ea a condus schitul Varatic, ajutată la treburile gospodăreşti de Olimpiada, apoi mănăstirile Varatic şi Agapia, unite de mitropolitul Veniamin Costachi, în anul 1803, timp de 26 de ani, povăţuită de duhovnicul Iosif" (p. 83).

Pentru alte informaţii privitoare la tatăl Xeniei, *Iordachi Hagí*, despre care presupuneam că va fi fost un boier sau boiernaş, ca şi părinţii majorităţii călugăriţelor de pe acea vreme, am apelat la bogatele surse de informaţii publicate de Domnul Profesor Ioan Caproşu, *Sămile Vistieriei Ţării Moldovei* şi *Documente privitoare la istoria oraşului Iaşi.* Astfel, în *Sama Vistierii din vreme Mării Sale Alexandru Ioan Calimah, 1795*, l-am aflat pe „*Iordachi Hagiu biv vel armaş*" menţionat cu zece *liudi*[7], iar în *Documente privitoare la istoria oraşului Iaşi*, vol. IX, 1791-1795, într-un document aflat în original la Direcţia Judeţeană Iaşi a Arhivelor Naţionale, privitor la vînzările de la o persoană la alta a două pogoane de vie în Dealul Mare, am găsit următoarea declaraţie din 31 ianuarie 1802 a lui Mihalache Cerchez biv vel spătar: „Aceste două pogoani vii de mai sus arătate, ci le-am cumpărat di la Sandul Bou, le-am dat zăstre Catincăi, fetei lui *Iordachi biv vel arm*[a]*ş*, pi care am crescut-o eu în casa me, la cari să o

[6] Vezi Pr. N. Dărângă, *Istoria sfintei monastiri Agapia din judeţul Neamţ*, Iaşi, 1908, p. 75.
[7] Vezi *Sămile Vistieriei Ţării Moldovei* editate de Ioan Caproşu, vol. II (1786-1798), Iaşi, 2010, p. 308 şi 326. În *Dicţionarul explicativ al limbii române* sînt astfel definite cuvintele *armaş* s. „vechi dregător domnesc, însărcinat cu paza temniţelor, cu aplicarea pedepselor corporale şi cu aducerea la îndeplinire a pedepselor capitale", *lude* s. „denumire a unităţii de contribuabili [...], alcătuită dintr-un număr variabil de birnici", *birnic* s. „persoană care era supusă la bir; contribuabil".

BDD-V344 © 2011 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.75 (2026-11-03 04:08:26 UTC)

stăpînească în paci dispri fiii mei" (p. 221-222; sublinierea noastră). În acelaşi document se află şi informaţia că aceasta era soţia unui Iacov, preot zugrav. Aşadar, tatăl Xeniei era un boiernaş, care mai avea o fiică.

După ce am îmbogăţit biografia shimonahiei Xenia din *Pateric* cu cîteva informaţii necunoscute, ne vom referi pe scurt la valoarea şi importanţa istorico-literară a versurilor sale. Mai întîi însă trebuie să corectăm afirmaţia din *Pateric* că shimonahia Xenia este „cea dintîi poetă în trecutul neamului nostru", pentru că versurile sale, deşi cvasipopulare, nu sînt folclor. În cei peste 1500 de ani de la naşterea poporului român vor fi fost numeroase femei talentate care şi-au cîntat în versuri durerile, bucuriile sau dorul, unele avînd chiar reputaţia de „făcătoare de cîntece", dar s-au pierdut în anonimat. După cum vom vedea imediat, locul cuvenit Xeniei este în istoria literaturii române, aparţinînd generaţiei de pe la 1820 a „dimineţii poeţilor", cum atît de frumos a numit Domnul Acad. Eugen Simion perioada începuturilor poeziei româneşti moderne, studiată şi judicios comentată de Domnia Sa[8].

Principalele surse de inspiraţie ale autoarei sînt numeroase pasaje biblice, cărţile de ritual, îndeosebi *Octoihul* şi *Mineiele*, precum şi canoanele educaţiei monahale.

Limba versurilor sale abundă în particularităţi dialectale moldoveneşti, care trădează cultura ei de autodidact, iar în construcţia versurilor se întîlnesc adeseori cazuri de nepotrivire a rimelor sau de nerespectare a structurilor silabice respective. Aceste mici neajunsuri nu umbresc însă talentul poetei, evident în naturaleţea actului său creator, în ritmul alert al versurilor, în bogăţia metaforelor, a comparaţiilor şi a altor figuri de stil, unele surprinzător de reuşite, care oferă cititorului o lectură agreabilă. Cu volumaşul ei de versuri autoarea a împlinit deci nu numai „o faptă de călugărie", cum am văzut că dorea, ci şi un fapt vrednic de menţionat în istoria literaturii române.

O importanţă deosebită prezintă caietul cu versuri al shimonahiei Xenia şi pentru mănăstirea Agapia, deoarece aparţine patrimoniului cultural al acestei mănăstiri. Ca atare, considerăm potrivit ca *ea* să se preocupe de editarea cît mai curînd a versurilor respective, într-o ediţie întocmită de către un filolog cu experienţă şi elegant tipărită, cu binecuvîntarea I.P.S. Mitropolit Teofan, la Editura Trinitas. O asemenea ediţie ar constitui o piesă preţioasă în protocolul mănăstirii Agapia.

Reproducem alăturat, spre exemplu, cîteva „stihuri" din caietul Xeniei.

[8] Vezi Eugen Simion, *Dimineaţa poeţilor. Eseu despre începuturile poeziei române*, Bucureşti, 1980.

BDD-V344 © 2011 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.75 (2026-11-03 04:08:26 UTC)

A cărţii stihuri spre cetitori

1 cap.

Cartea din siniş grăeşti
Cătră cel ci o ceteşti:
Cetitoriule iubiti,
Ceri luare aminti,
Ceri întreagă-înţelepciuni
Di la-închinata Triimi,
Şi apoi mă iscodeşti,
Mă gustă şi ti hrăneşti,
Că nu sînt amărăciuni
La stomahurili buni,
Nici pricinuesc eu greaţă,
Ci mireazmă şi dulceaţă.
Di sînt unora sminteală,
Eu mă ştiu fără prihană.
Di-am venit pren proastă mînă,
Viu esti Cel ci mă mînă.
Că tot izvorul cel plăcut
Izbucneşti din pămînt,
Şi di ari răpezală,
Toată noroire spală.
Deci eu ştiu cini mă huleşti,
Cel ci di pizmă boleşti,
Şi a mîndriei pohoeli
Îi astupă pre videri.
Şi nu esti di mirari
Că suflă furtună mari,
Stricînd pre buna rodiri,
Împreştiind pre mirosiri.
Că cel vechi în răutati
Ari în lumi multă parti,
Iar la slava cea cerească
Cercari dumnezeiască.
Căci nu vedi Stăpînitoriul
Precum vedi muritoriul,
Şi nu giudică pren mită,
Ci-îş ia parti lămurită.

(f. 4r-5v)

BDD-V344 © 2011 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.75 (2026-11-03 04:08:26 UTC)

Spre dăscălie Darului stihuri

Stih

Nu cercare ce pren slovi
Va da înţelepti noimi,
Ci minte, avînd uniri
Parti din Dumnezeiri,
Se faci izvor ci curgi,
Pre minciună o învingi.

Stih

Nu cercare pren cetiri
Va da minţii iscusiri,
Ci Duhul Sfînt undi soseşti
Pre minti o înnoeşti.
Căci că Tu, Hristoase, zici
Cătră sfinţii ucinici:
Mi se cadi Mii a mergi
Şi la Tatăl Meu a treci,
Că di nu Mă voi proslăvi,
Duhul Sfînt nu va veni.
Dişi multi auziţ,
Nu puteţi să li ţineţ.
Iar Duhul Sfînt când va veni,
Dăscălii viţ priimi,
Şi viţ covîrşi pre toţi
Cii din lumi înţelepţi.
Deci rămînéţ întru Mini,
Să vă dau vouî sporiri,
Şi precum mlădiţa în viţă
Veţ fi întru cunoştinţă.
Voi viţ şti tainili Meli
Şi viţi priimi mîngîeri.
Ci însă veţ fi urîţi pentru Mini
Di toţi oaminii di lumi,
Iar di îngeri cunoscuţ
Că di Sus sînteţ născuţ.
Eu v-am ales pre voi din lumi
Şi v-am făcut părtaş cu Mini.
Pren botezi şi pren uniri
Am sfinţit a voastră firi.

(f. 104v-106v)

BDD-V344 © 2011 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.75 (2026-11-03 04:08:26 UTC)

Spre lauda tăcerii cii cu înţelegiri stihuri

Stih

O, tăceri fericită,
Tu din rai eşti zămislită,
Căci aduci sfîntă dorinţă,
Ţiind şi pre umilinţă.
La suspinuri iscuseşti,
La ispiti sprijineşti.
O, tăceri fericită,
Duhovnicească oglindă,
Căci pren tini se văd toati,
Pănă la ceasul cel di moarti.
O, fericită tăceri,
Îngerească mîngîeri,
Duhul Sfînt la tini zboară,
A dragostii eşti cămară,
Căci cu îngerii vorbeşti,
Horili la ceri priveşti.
O, tăceri liniştită,
Di trii ori eşti fericită,
Căci eşti albină strîngătoari,
Iar şi matcă lucrătoari,
Faguri în taină lucrînd
Şi meri di flori priimind,
Vrednico di fericiri,
Tăceri şi liniştiri.

(f. 109v-111r)

BDD-V344 © 2011 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.75 (2026-11-03 04:08:26 UTC)